

כפרים פלסטיניים בבקעת אונו //
אליהודיה, כפר עאנה, בית דג'ן

قرى فلسطينية في سهل أوتو //
اليهودية وكفر عانة وبيت دجن

9

כתב // מיכאיל יעקובסון
תמויר // לירון שוע, מיכאיל יעקובסון

כתב // מיכאל יעקובסון
צילמו // לירון שוע, מיכאל יעקובסון

עד לשנת 1948 היתה בקעת אונו מאוכלסת בצפיפות יחסית בכפרים ובעיירות פלסטיניות, ששרידים שלהם עדיין ניתן למצוא בלב יישובים ישראלים כדוגמת יהוד, אור יהודה ובית דגן. בינות השיכונים משנות הששים והמגדלים מהעשור האחרון מתחבאים ביישובים אלה שרידי בתי האבן, המסגדים והעצים שבצלם נחו, שוחחו ושרו עד 1948 תושבי המקום הפלסטינים שאינם פה עוד. בסיוור שלפנינו נציע לבקר בשלושת הכפרים הסמוכים זה לזה, להתרשם ממה שנותר, ולנסות לדמיין כיצד נראה המקום קודם שחרב.

אליהודיה / אלעבאסיה / היהודיה / العباسية

מספר תושבים בשנת 1948 // 6,554	عدد السكان فب العام ١٩٤٨ // 6,554	תאריך כיבוש // 4- במאי 1948	تاريخ الاحتلال // ٤ أيار ١٩٤٨
מספר בתים בשנת 1948 // 1,553	عدد البيوت ١٩٤٨ // 1,553	היכן נמצאים הפליטים // אני לא יודע	أين يوجد اللاجئين حاليا // لا أعرف
מקורות פרנסה עיקריים עד 1948 // לא ידוע	مصادر المعيشة الرئيسية حتى العام ١٩٤٨ // غير معروف	יישובים יהודיים על אדמות הכפר // יהוד, סביון, מגשימים, גני יהודה וגני תקוה	بلدات يهودية على أراضي القرية // يهود، سببون، مجشيميم، جني يهودا وجني تيكفا
בתי ספר //	مدارس في القرية //	יישובים פלסטיניים קרובים // רנתיה, כפר עאנה, סאקיה (הרוסים)	قري فلسطينية مهدومة في الحوار // رنتية وكفر عانة والساقية
בית ספר לבנים ובית ספר לבנות	مدرسة للبنين وأخرى للبنات	אתרי דת //	مواقع دينية //
<ul style="list-style-type: none"> • מסגד מרכזי עם מגדל מואזין (ניצב לצד רחוב סעדיה חתוכה ומשמש כיום כבית כנסת); • בית קברות הרוס כולו, השוכן מתחת לגן הבנים. בית קברות נוסף שכן מתחת למה שהיום מגרש חניה בקצה הצפוני של רחוב סעדיה חתוכה; • קבר שיח' הודא, המשמש כאתר עלייה לרגל וכיום מיוחס ליהודה בן יעקב. 	<ul style="list-style-type: none"> • مسجد مركزي مع مئذنة (قائم على جانب طريق سعاديا حتوكة يُستعمل اليوم ككنيس) • مقبرة مهدمة برمتها قائمة تحت حديقة هينيم. (مقبرة أخرى قائمة تحت ما يُستعمل اليوم موقفا للسيارات في الطرف الشمالي لشارع سعاديا حتوكة). • قبر شيخ الهدى الذي يُستعمل كمزار وهو اليوم منسوب ليهودا بن يعقوب. 	<p>صورة غلاف: بركة الماء وفي الخلفية أبراج حي نفيه رابين في أور يهودا //</p> <p>תמונת שער: בריכת ההשקיה וברקע מגדלי שכונת נוה רבין באור יהודה</p>	

حتى العام ١٩٤٨ كان سهل أونو مكتظا نسبيا بالقرى والبلدات الفلسطينية التي لا تزال آثارها قائمة وسط بلدات إسرائيلية مثل يهود وأور يهودا وبيت دجن. بين الأبنية السكنية من الستينيات والأبراج من العقد الأخير تختبئ وسط هذه البلدات مبانٍ من الحجر، مساجد وأشجار جلس في ظلها وتحادث وأنشد حتى العام ١٩٤٨ السكان الفلسطينيون الذين ليسوا هنا الآن. في المسار الذي أمامنا سنقتح زيارة ثلاث قرى متجاورة للتأمل فيما بقي ومحاولة تخيل المكان قبل أن يندثر.

بيت دגן بيت دجن

כפר עאנה كفر عانة

عدد السكان حتى العام 4,454 // ١٩٤٨	مسפר תושבים בשנת 1948 // 4,454
عدد البيوت ١٩٤٨ // 992	مسפר בתים בשנת 1948 992 //
מصادر المعيشة الأساسية حتى ١٩٤٨ // غير معروف	מקורות פרנסה עיקריים עד 1948 // לא ידוע
مدارس // مدرسة للأبناء وأخرى للبنين (تم هدمهما)	בתי ספר // بيت ספר לבנים ובית ספר לבנות (נהרסו)
مواقع دينية // غير معروف.	אתרי דת // לא ידוע
تاريخ الاحتلال // ٢٥ نيسان ١٩٤٨	תאריך כיבוש // ה-25 באפריל 1948
أين يتواجد اللاجئون اليوم // الأردن وأستراليا والسعودية وكندا والنرويج والولايات المتحدة وقطر وسورية	היכן נמצאים הפליטים // ירדן, אוסטרליה, ערב הסעודית, קנדה, נורבגיה, ארצות הברית, קטאר, סוריה
بلدات يهودية على أراضي القرية // بيت دجن، مشمار هشبعاء، حمد، جنوت	יישובים יהודיים על אדמות הכפר // بيت דגן، משמר השבעה، חמד، גנות
قرى فلسطينية قريبة مهדومة // السافرية.	יישובים פלסטיניים קרובים // אלסאפריה (הרוס)

عدد السكان في العام ١٩٤٨ // 3,248	مسפר תושבים בשנת 1948 // 3,248
عدد البيوت في العام ١٩٤٨ // 799	مسפר בתים בשנת 1948 799 //
מصادر المعيشة الأساسية حتى ١٩٤٨ // غير معروف	מקורות פרנסה עיקריים עד 1948 // לא ידוע
مدارس في البلدة // مدرسة للبنات وأخرى للبنين.	בתי ספר // بيت ספר לבנים ובית ספר לבנות
مواقع دينية // مسجد	אתרי דת // מסגד
تاريخ الاحتلال // ٢٥ نيسان ١٩٤٨	תאריך כיבוש // ה-25 באפריל 1948
أين يتواجد اللاجئون اليوم // الأردن، السعودية، اتحاد الإمارات، الولايات المتحدة، أستراليا، الكويت ومصر.	היכן נמצאים הפליטים // ירדן، عرب הסעודית، איחוד האמירויות، קטאר، ארצות הברית، אוסטרליה، כווית، מצרים
بلدات يهودية على أراض القرية // أور يهودا، نفي أفرايم - مونسون	יישובים יהודיים על אדמות הכפר // אור יהודה، נווה אפרים-מונסון
بلدات فلسطينية مهدومة في الجوار // الساقية وخيرية	יישובים פלסטיניים קרובים // סאקיה، ח'ירייה (הרוסים)

פרטי המסלול תفاصيل المسار

סוג מסלול //

משולב - ברכב וברגל.
בין אתרי הסיור ניתן
להתנייד באופניים.

نوع المسار //

امدمج، سيراً وبالسيارة.
يُمكن التنقل بالدراجة بين
المواقع

נקודת מוצא //

רחוב סעדיה חתוכה, יהוד.

نقطة الاطلاق //

شارع سعديا حتوكة.
يهود.

נקודת סיום //

רחוב קיבוץ גלויות,
בית דגן

نقطة النهاية //

شارع كيبوتس جلويوت.
بيت دجن

הגעה ברכב //

לבאים מכביש מספר 1:
יורדים במחלף שפירים
ופונים צפונה לכביש 412
על פי השילוט המכוון
ליהוד. בצומת מערב יהוד
פונים ימינה לכביש 461.
ברמזור הראשון פונים
שמאלה ליהוד ונכנסים
לרחוב ויצמן. בכיכר
השנייה פונים שמאלה
לרחוב אשכנזי. נוסעים
עד הסוף, ובקצה הרחוב
פונים ימינה לרחוב
סעדיה חתוכה. לאחר
כמאה מטרים מחנים את
הרכב.

الوصول بسيارة
خصوصية //

للقادمين من شارع رقم 1:
تنزلون في مفرق شفيريم
وتتوجهون لشارع 412
حسب اللافتات المؤشرة
على يهود. في مفرق غرب
يهود تتجهون يمينا
لشارع 461. في الشارة
الضوئية الاولى تنعطفون
يسارا إلى يهود وتدخلون
شارع فايتسمان. في الدوار
الثاني تتجهون يسارا إلى
شارع أشكנאזי. تسافرون
حتى النهاية وتتجهون
يمينا لشارع سعديا
حتوكة. بعد حوالي مئة
متر تركنون السيارة في
الموقف.

אורך המסלול //

קטעי ההליכה קצרים
מאוד, כמה עשרות מטרים
בכל אתר.

طول المسار //

مقاطع السير قصيرة جداً.
بضع عشرات الأمتار في
كل موقع

משך המסלול //
כשלוש שעות

مدة المسار //
حوالي ثلاث ساعات

דרגת קושי //
קל

درجة الصعوبة //
سهل

מקום למלא בו מים //

בכל אחת מהתחנות
ישנה חנות מכולת
בסביבה הקרובה שבה
ניתן לקנות שתייה.

מوقع للتزود بالماء //

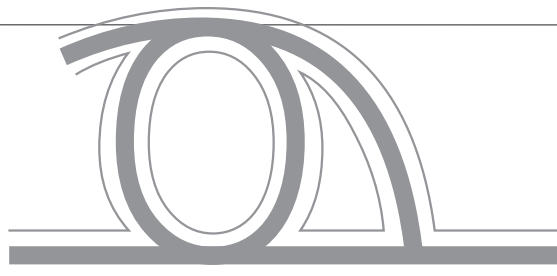
في كل واحدة من
المحطات هناك حانوت
بقالة في الجوار حيث
يُمكن شراء الماء.

עונה מומלצת //
כל השנה

موسم مفضل //
طيلة السنة

מדי חודש נעלם שריד נוסף לכפרים הפלסטיניים. בית, או רק קומה, בור מים או עץ תות, בית קברות, חורשה, שביל או כביש. אין מי ששומר, לאיש כאן לא אכפת, ואלה שלהם אכפת, שלהם היו שייכים האדמות והכפרים, פליטים עכשיו.

اليهودية

אליהודיה

شارع ٤٦١، الذي يبدأ وسط يافا وينتهي في مفرق بني عطروت، يمتد على أحد محاور السير القديمة في البلاد. بجانب هذه الطرق أقيمت أو وسّعت أو وُطنت من جديد بلدات كثيرة على مدى العصور. في هذه الجولة سنزور قريتين فلسطينيتين عاشتا حتى النكبة إلى جانب الشارع المعروف اليوم برقم ٤٦١: قرية اليهودية وكفر عانة، ونزور أيضا قرية ثلاثة مجاورة لهما هي بيت دجن.

כביש 461, שמתחיל בלבה של יפו ומסתיים בצומת בני עטרות, שוכן על אחד מצירי התנועה הקדומים בארץ. בצומת בני עטרות מתחבר הכביש עם כביש 40, שהיווה את אחת מדרכי האורך החשובות ביותר בתקופות קדומות. לצדן של דרכים אלה הוקמו, הוחרבו ויושבו מחדש יישובים רבים לאורך הדורות. בסיוור זה נבקר בשניים מהכפרים הפלסטיניים שהתקיימו עד לנכבה לצד מה שהיום הוא כביש 461: הכפר אליהודיה וכפר עאנה; עוד נסייר בכפר נוסף, ששכן בסמוך אליהם, הוא בית דג'ן.

לא הרבה נותר מהכפרים שהיו כאן עד 1948, אך לעת עתה ניתן עדיין לזהות את החיים שהיו ונעלמו. הכפרים מוזכרים כבר בתנ"ך, וכן בכתבים נוספים של מלכים, אצילים ושאר תיירים, עדות לרבדים הרבים שמכיל המקום, כאשר כל כובש מותר את חותמו במרחב. אליהודיה, כפר עאנה ובית דג'ן היו בעבר חלק מנפת יאפא וכיום הם חלק מהטבעת החיצונית של מטרופולין גוש דן. מיקומם הפך אותם למוקדי ביקוש נדל"ניים, ביקוש אשר אינו מטיב עם שרידיהם. מדי חודש נעלם שריד נוסף לכפרים הפלסטיניים. בית, או רק קומה, בור מים או עץ תות, בית קברות, חורשה, שביל או כביש. אין מי ששומר, לאיש כאן לא אכפת, ואלה שלהם אכפת, שלהם היו שייכים האדמות והכפרים, פליטים עכשיו. כך מושלמת בימים אלה ממש ולנגד עינינו, הנכבה הפיזית, בשקט וללא מעצור.

למ יביק الكثير من القرى التي كانت هنا حتى العام 1948. ومع هذا يمكننا حتى الآن أن نتعرف على الحياة التي كانت وانتهت. فالقرى مذكورة في التوراة، وفي أسفار الملوك والنבלه وسائر الرخالة، شهادة على الطبقات الكثيرة التي يتألف المكان منها. فيما يترك كل واحد من الغزاة أثره في الأبناء اليهودية وكفر عانة وبيت دجن كانت في السابق من قضاء يافا. وهي اليوم جزء من الحلقة الخارجية لمركز دان المدني. يحول الموقع هذه القرى إلى مواقع طلب على العقارات وهو طلب يأتي على ما بقي من أثارها. كل شهر يختفي أثر آخر من أثار القرى الفلسطينية. بيت أو طابق منه، أو بئر ماء أو شجرة توت، مقبرة أو حرش أو ممر أو شارع. لا أحد يحافظ عليها، لا أحد يكتري، والذين يهمهم الأمر الذين امتلكوا في السابق الأرض والقرى فإنهم الآن لاجئون. وهكذا تستكمل أمام أعيننا، النكبة المادية، بهدوء وبدون عائق.

כל שנה יחטף אחר אחר מן אתרי القرى الفلسطينية. בית או طابق منه، أو بئر ماء أو شجرة توت، مقبرة أو حرش أو ممر أو شارع. لا أحد يحافظ عليها، لا أحد يكتري، والذين يهمهم الأمر الذين امتلكوا في السابق الأرض والقرى فإنهم الآن لاجئون.

1 تبدأ جولتنا في الشارع الرئيسي لمدينة يهود، أو على الأقل فيما تبقى منه. شارع سعاديا حتوكه، المسمى باسم رئيس المجلس المحلي الأسطوري ليهود، وهو شارع ميت. قبل أكثر من عقد بدأ تاجر محلي باقتناء العقارات في محيط الشارع بهدف تحويلها إلى مجمع تجاري مفتوح. عندما تحول هذه التاجر لرئيس السلطة المحلية، بدأ مشروعه يطبق. بتمويل من بلدية يهود. وقد سماوا المشروع «مشروع لوغانو»؛ فالتاجر المذكور زار مدينة لوغانو في سويسرا، تمس للمدينة القديمة هناك وطلب من مصممين معماريين إسرائيليين - أولئك الذين خططوا لمشروع هوليلاند سيء الصيت في القدس، أن ينسخوا ما شاهدوه هناك إلى وسط مدينة يهود. وهذا ما فعله المصممون. إلا أنه بسبب مشاكل تمويل وبعض التحقيقات البوليسية لم يتمكن رئيس البلدية حتى الآن من تحقيق حلمه العقاري.

1 הסיר מתחיל ברחוב הראשי של העיר יהוד, או לפחות במה שנותר ממנו. רחוב סעדיה התוכה, הקרוי על שם ראש המועצה המיתולוגי של יהוד, הוא רחוב מת. לפני למעלה מעשור החל סוחר מקומי לרכוש את השטחים בסביבת הרחוב, במטרה להפוך את המקום למעין קניון פתוח בבעלותו. כשאותו סוחר הפך לראש העיר, חלומה החל לרקום עור וגידים - במימון עיריית יהוד. לפרויקט קראו אז "פרויקט לוגאנו"; אותו סוחר ביקר בעיר לוגאנו שבשווייץ, התלהב מהעיר העתיקה שם וביקש מהאדריכלים הישראלים - אותם אדריכלים שתכננו בין השאר את 'פרויקט הוילינד' הידוע לשמצה בירושלים, להעתיק את מה שראה שם אל מרכז יהוד. כך עשו האדריכלים, אולם בשל קשיי מימון ואי-אילו הקירות במשטרה, לא הצליח ראש העיר לממש בינתיים את חלומה הנדל"ני.

في شارع سعاديا حتوكة نجد بيت رقم ٤٥. هنا كان بيت عائلة زعيم اليهودية. لم
نتمکن من معرفة اسمه. في القريب سيتم هدم المنطقة كلها بينما سيكون
هذا البيت أحد البيوت التي ستبقى.

يُمكننا أن نصف حلم رئيس البلدية على أنه فانتازيا
أوروبية. إلا أن في حلمه ذرة من الحقيقة: بلدة قديمة
ينبغي تطويرها وترميمها قائمة هنا. إلا أنها ليست
في أوروبا. بجانب بحيرة ماء عذبة ومنتجي أجبان
ذات جودة عالية. وإنما هنا أمامنا. إنها اليهودية.
بلدة ذات ماضٍ أكثر عراقية. عاش فيها في عتّها نحو
٧٠٠٠ نسمة. يشير المؤرخ الفلسطيني وليد الخالدي
إلى أنه في العام ١٩٣٢ قرر سكان اليهودية أن يغيّروا
أسم بلدتهم إلى العباسية. واتضح من أحاديثنا مع
اللّاجئين أن التغيير نبع من غضب على اليهود الذين
عُرف عن نيّتهم احتلال فلسطين. بما أن المحاولات
الحالية للاتصال مع اللّاجئين أو ذريّتهم لم تنجح.
ليس هناك معلومات واقية عن الحياة في القرية
والشخصيات التي قادت سكانها. وهو ما ينسحب
أيضا على كفر عانة حيث المعلومات محدودة أكثر.

في شارع سعاديا حتوكة نجد بيت رقم ٤٥. هنا كان
بيت عائلة زعيم اليهودية. لم نتمکن من معرفة
أسمه. في القريب سيتم هدم المنطقة كلها
بينما سيكون هذا البيت أحد البيوت التي ستبقى.
يُستعمل البيت حاليا كمركز للشرطة ومكاتب

את החזון של ראש עיר ניתן אולי לתאר כפנטזיה
אירופית, אולם ברעיונו טמון ניצוץ של אמת:
עיירה עתיקה שאותה יש לחדש ולשקם אכן
נמצאת כאן. אלא שזו איננה באירופה, לצד אגם
מים מתוקים ומגבני גבינות משובחות, כי אם
כאן לפנינו. זוהי אליהודיה, עיירה בעלת עבר
עשיר אף יותר, שבשיאה גרו בה קרוב ל-7,000
תושבים. ההיסטוריון הפלסטיני וליד אלה'אלדי
מציין שבשנת 1932 החליטו תושבי אליהודיה
לשנות את שם עיירתם לאלעבאסיה. משיחות עם
פליטים הסתבר כי השינוי נבע מתוך כעס ומחאה
על היהודים, שנודע כי הם מתכננים לכבוש את
פלסטין. היות והניסיונות העכשוויים להתקשר
עם פליטים מהכפר או צאצאיהם לא הצליח, אין
מידע רב על אודות החיים בכפר והדמויות שהנהיגו
את תושביו; דבר זה גם נכון לגבי כפר עאנה, שם
המידע מצומצם אף יותר.

ברחוב سعדיה חתוכה נמצא את בית מספר 43.
כאן היה בית משפחתו של מנהיג אליהודיה. את
שמו לא הצלחנו למצוא. בקרוב הולך האיזור

לجمعيات مختلفة عاملة في المدينة. البيت من طابقين مؤسس من منهيجين في العمارة يُمثل كل واحد منهما حقبة تاريخية أخرى. الطابق الأول من الحجارة القديمة أما الطابق الثاني فقد بُني للحقا قبيل النكبة بأيدي سكان البيت الأصلي.

من الجهة الثانية للشارع، تقوم عمارة البلدية الجديدة. نستطيع رؤيتها إذا ما عبرنا شارع سعادي حتوكة، بين بيت رقم ٣٤ و٤٤ ندخل شارع «مرياد هكسميه». بيت صممه المصممون المعماريون الذي خططوا مشروع هوليلاند ومشروع لوجانو الموعود. لغرض إقامة العمارة هدمت بلدية يهود عددا من بيوت اليهودية من أساساتها. وعندما تم حفر أساسات العمارة الجديدة تم العثور على مكتشفات أثرية من الحقبة الصليبية.

כולו להיהרס, ואחד מהמבנים היחידים שעתידיים להשאר הוא הבית הזה. בינתיים משמש הבית כתחנת משטרה קטנה, וכן למשרדים של ארגונים שונים הפועלים בעיר. הבית הוא דו־קומתי ומשלב שתי טכנולוגיות בנייה, המייצגות כל אחת תקופה היסטורית אחרת: קומת המסד היא קומת אבן עתיקה, וקומתו העליונה היא קומה מאוחרת, שהוקמה זמן לא רב לפני הנכבה על ידי דיירי הבית המקורי.

מעברו השני של הרחוב שוכן בניין העירייה החדש. נוכל לראותו אם נחצה את הרוב סעדיה חתוכה, ובין בית מספר 34 ו-44 נכנס לרחוב מרבוד הקסמים. בניין זה תוכנן על ידי אותם אדריכלים שתכננו את פרויקט הולילנד ואת פרויקט לוגאנו העתידי. לצורך הקמת ביתה, הרסה עיריית יהוד

כאן היה בית משפחתו של מנהיג אליהודיה. את שמו לא הצלחנו למצוא. בקרוב הולך האיזור כולו להיהרס, ואחד מהמבנים היחידים שעתידיים להשאר הוא הבית הזה.

3 בناية البلدية في شارع سعادي ٣٠ يحيط بالمسجد . مبنى عتيق آخر بقي قائما بفضل جماله الخاص. كان في اليهودية عدد من المساجد، إلا أن المسجد الرئيسي فاق المساجد الأخرى في جمال تصميمه بفضل المئذنة لصقه. اليوم، يقوم في المكان كنيس على أسم شالوم شابزي لخدمة سكان البلدة. وقد دخلت المئذنة التاريخ الإسرائيلي: خلال المعارك على اليهودية في العام ١٩٤٨ سيطر مقاتلون يهود على وسط البلدة. واستحمت في المسجد مقاتلتان من «إيتسل»، روت موريتس ومريم أهروني. وبشكل مفاجئ عاد المقاتلون العرب وسيطروا على البلدة. وعلقت المقاتلتان في المئذنة. حتى لا تسقطان في الأسر فضّلنا القفز من أعلى المئذنة إلى موتيها بما كان معمولا به في هذه الحالات.

עד היסוד כמה מבתי אליהודיה. כשנחפרו יסודות לבניין החדש נתגלו באדמה ממצאים ארכיאולוגיים מהתקופה הצלבנית.

3 בניין העירייה ברחוב סעדיה חתוכה 30 עוטף את המסגד – מבנה עתיק נוסף, ששרד הודות ליופיו הייחודי. באליהודיה פעלו מספר מסגדים במקביל, אך המסגד המרכזי עלה בהדרו על השאר בזכות מגדל המואזין הגבוה שהתנשא לצדו. כיום פועל במבנה בית כנסת על שם שלום שבזי, המשרת את תושבי העיר. מגדל המואזין נכנס גם להיסטוריה הישראלית: בעת הקרבות על אליהודיה ב-48 נתפס מרכז העירייה על ידי כוחות לוחמים יהודיים, והמסגד הוחזק על ידי שתי לוחמות האצ"ל רות מוריץ ומרים אהרוני. בהפתעה, חזרו הכוחות הערביים וכבשו את היישוב, והשתיים נלכדו במגדל. כדי לא ליפול לידיים הלא נכונות בעודן בחיים, העדיפו השתיים, על פי המסורת, לקפוץ אל מותן ממרומי המגדל.

بنايات المساجد مبنية حول ساحة مرتفعة. زرع السكان الفلسطينيين في مركزها شجرة توت اقتلعتها بلدية يهود قبل بضع سنوات. في الجدار الجنوبي للساحة يقوم القسم القديم من المسجد، في مبنى من الأواس. تبعا للطريقة التي كانت معتمدة حتى اكتشاف الباطون في مطلع القرن العشرين. في الجهة الغربية من الساحة يقوم مبنى خاص من الحجر من فترة متأخرة أكثر، مع سقف من الباطون. وقد يكون أقيم هذا القسم بعد الحرب العالمية الأولى وبشكل باحة للمسجد الأصلي. ستكون المئذنة هي الأثر الوحيد الذي سيبقى من اليهودية حسب خطة البلدية.

مبني المسجد בנויים סביב חצר מרובעת. במרכזה ניטע על ידי התושבים הפלסטינים עץ תות, שנעקר על ידי עיריית יהוד לפני שנים ספורות. בדופן הדרומית של החצר שוכן החלק העתיק של המסגד, במבנה קשתות - בהתאם לטכנולוגיות הבנייה שהיו נהוגות במקום עד לגילוי של הבטון, בראשית המאה העשרים. לדופן המערבית של החצר צמוד מבנה אבן מאוחר יותר, עם גג בטון. חלק זה הוקם ככל הנראה לאחר מלחמת העולם הראשונה, והיווה הרחבה למסגד המקורי. מגדל המואזין הוא הזכר היחיד שייותר מאליהודיה על פי תוכניות העירייה.

بعد إقامة دولة إسرائيل وُظنت سلطات الدولة في اليهودية مجموعات من المهاجرين، وكان في الجهة الجنوبية من البلدة سوق للبهائم الذي تم الحفاظ

לאחר כינונה של מדינת ישראל, אכלסו מוסדות המדינה החדשה את אליהודיה בעולים חדשים. בחלקו הדרומי של היישוב היה שוק בהמות,

מבאן אחרת تشكل آثار أخيرة للحياة المدنية التي كانت في اليهودية منتشرة في محيط شارع سعاديا حتوكة وتشهد على عظمة وغنى القرية كمركز مديني كما نستنتج من حقيقة أنها أقيمت من طابقين على أعمدة منقوشة.

عليه كما هو تقريبا إلى ما بعد العام 1948. ومن ثم بُني في الموقع مركز تجاري سُمي بـ«سوق أشكنازي». من المقرر اليوم، العام 2012، أن يُهدم هذا المركز أيضا وأن يتحول إلى عمارات سكنية عالية، بحيث أن قطعة التاريخ هذه قد تختفي هي، أيضا.

שייעודו המקורי נשמר בקירובגם אחרי 48', ובמקום נבנה מרכז מסחרי שזכה לשם "שוק אשכנזי". כיום, ב-2012, מתוכנן גם שוק זה להירס ולהפוך לשכונת מגדלי מגורים, כך שגם פיסת היסטוריה זו עומדת להעלם.

النقطة التالية في جولتنا هي مبنى من الحجر، أقيم كما يبدو في فترة المماليك. يقوم المبنى غرب شارع سعاديا حتوكة. في طرف حديقة سُميت سابقا حديقة «هينيم»، لذكرى سكان يهود ضحايا حروب إسرائيل. يُمكن الوصول إلى الحديقة من بين بيتي 35 و 37 في شارع سعاديا حتوكة. ولذكرى الضحايا أقيم نصب كبير في الحديقة يبدو عن بُعد. بعد أن تم إهمال المكان بشكل استثنائي وتفكيك منشأته تحول إلى مكان مقفر ولا يشدّ أحدا إليه لكن بدأت هذه الأيام أعمال إقامة مشروع سكني في المنطقة كلها. موقع القبر، كما يقول الخالدي، سُمي قبر النبي الهدى. وبعد إقامة الدولة تم الحفاظ على القبر الذي نُسب إلى يهودا بن يعقوب. الموقع مفتوح في ساعات محددة للجمهور ويشكل مزارا لليهود التقليديين.

الנקודה הבאה בסיוור היא מבנה קבר, שככל הנראה הוקם בתקופה הממלוכית. המבנה שוכן מערבית לרחוב סעדיה חתוכה, בקצה גן שנקרא בעבר 'גן הבנים', לזכרם של תושבי יהוד חללי מלחמות ישראל. לגן ניתן להגיע מבין הבתים 35 ו-37 ברחוב סעדיה חתוכה. לזכר הנופלים הוקמה גם אנדרטה גדולה בגן, הבולטת מרחוק. לאחר שהמקום הוזנח באופן חריג ומתקניו פורקו, הוא הפך למקום שומם ולא מזמין, אך בימים אלה החלו עבודות להקמת פרויקט מגורים יוקרתי באזור כולו. אתר הקבר, כפי שמציין אלח'אלדי, נקרא בעבר קבר נבי הודא. לאחר הקמת המדינה נשמרה המסורת, וכיום מיוחס אתר הקבר ליהודה בן יעקב. המקום פתוח בשעות קבועות לקהל הרחב, ומהווה מוקד עלייה לרגל ליהודים מסורתיים.

מבנים נוספים המהווים שרידים אחרונים לחיים העירוניים שהיו באליהודיה פזורים בסביבת רחוב סעדיה חתוכה, ומעידים על עושרה ועוצמתה של אליהודיה כמרכז איזורי, כפי שניתן ללמוד מצפיפותם היחסית ומהעובדה שנבנו בשתי קומות עם עמודים דקורטיבים.

في مدخل البناية عمودان من الرخام أحضرا إلى المكان لإعادة الاستعمال (استعمال قطع بناء من بنايات قديمة). كما يبدو من كنيسة قديمة تم تدميرها. وحسب حارس القبر، في أسفل القبر مغارة عميقة لا يدخلها أحد. مبنى القبر نفسه صغير لكنه يظهر من بعيد بفضل القبة البيضاء التي تزينه. في داخل القبر شاهد منقوش. حتى العام ١٩٤٨ كان إلى جانب القبر مقبرة اليهودية الرئيسية. مقبرة ليس لها أي أثر اليوم سوى قبر النبي الهدى.

מבני אחרת تشكل آثار أخيرة للحياة المدينية التي كانت في اليهودية منتشرة في محيط شارع سعديا حتوكة وتشهد على عظمة وغنى القرية كمركز مديني كما نستنتج من حقيقة أنها أقيمت من طابقين على أعمدة منقوشة. من الصعب توجيه الزائر إلى موقع محدد، سبروا هناك وابتحوا عنها.

בכניסה למבנה שני עמודי שיש, אשר הובאו למקום בשימוש משני (שימוש בחלקי מבנים עתיקים בבנייה מאוחרת יותר), ככל הנראה מכנסייה קדומה שהוחרבה. על פי שומר הקבר, מתחת למבנה הקבר מתחבאת מערה עמוקה, אליה איש אינו נכנס. מבנה הקבר עצמו קטן אמנם, אך הוא בולט מרחוק הודות לכיפה הלבנה המעטרת את ראשו. בתוך המבנה מצויה מצבת קבר נאה המחופה בפרוכת. עד 1948 שכן מסביב למבנה הקבר בית הקברות המרכזי של אליהודיה. כיום אין לו זכר, למעט מבנה קבר נבי הודא.

מבנים נוספים המהווים שרידים אחרונים לחיים העירוניים שהיו באליהודיה פזורים בסביבת רחוב סעדיה חתוכה, ומעידים על עושרה ועוצמתה של אליהודיה כמרכז איזורי, כפי שניתן ללמוד מצפיפותם היחסית ומהעובדה שנבנו בשתי קומות עם עמודים דקורטיבים. קשה לכוון את המסייר באיזור למקומם המדויק, לכו באיזור הרחוב, חפשו אותם.

كانت قرية كُفْر عانة كبيرة جدا على الطريق القديمة
الواصله إلى يافا. يختفي في أسم القرية. كما يبدو.
اسم أقدم وهو كُفْر أونو المشار إليها في التوراة.
يُسمى السهل كله اليوم سهل أونو. وفي طرفه
الشمالي تقوم مدينة كريات أونو التي أقيمت في
الأربعينيات على أرض تم شراؤها من كُفْر عانة
وخيرية المجاورتين. مدينة أور يهودا. التي نتواجد
فيها الآن. أقيمت في الخمسينيات كتجميع عدد
من «المعبروت». مواقع سكنية مؤقتة للقادمين.
كانت واحدة منها أقيمت على أنقاض قرية كُفْر
عانة. سميت «المعبرة» على أسم القرية وهكذا بقي
أسم الحي على ألسنة السكان كذلك إلى يومنا
هذا. ولا يزال هناك في مركز تجاري مجاور لافتة كبيرة
من سنوات الخمسين تشير إلى «مركز كُفْر عانة».
عدد البيوت التي بقيت من القرية يُمكن عدّها على
أصابع اليد الواحدة. كذلك فإن مستقبلها ليس

كفر عانا היה כפר גדול למדי על הדרך הקדומה
שהובילה ליפו. בשמו של הכפר מסתתר ככל הנראה
שם קדום יותר, והוא כפר אונו המוזכר בתנ"ך. כיום
קרויה הבקעה כולה בקעת אונו, ובחלקה הצפוני
שוכנת העיר קרית אונו, שהוקמה בשנות הארבעים
על אדמות שנקנו מכפר עאנה ומח'ירייה הסמוכה.
העיר אור יהודה, שבה אנו נמצאים, הוקמה בשנות
החמישים כצירופן של מספר מעברות, שאחת מהן
הוקמה על שרידי כפר עאנה. למעברה קראו על
שם הכפר, וכך השתמר שם השכונה עד היום בפי
התושבים המקומיים. במרכז מסחרי סמוך עדיין
תלוי שלט גדול וישן משנות החמישים המכריז
"מרכז כפר עאנה". את מספר הבתים שנותרו
מהכפר ניתן לספור על שתי ידיים, וגם עתידם
שלהם אינו מובטח. בשל הפיתוח המואץ, כנראה
גם אלה לא יישארו כאן עוד זמן רב.

إذا وقفتُم في المنتزه الذي وراءكم باتجاه الشرق، ستجدون مدرجات الإقلاع
والهبوط في مطار بن غوريون، ستجدون من يساركُم أشجارا عالية وبيوتا قديمة.
هذه آثار كُفْر عانة.

مضمونا. بسبب التطوير المتسارع يبدو أن هذه
البيوت أيضا لن تبقى هنا لزمان طويل.

2 דווקא מסגד הכפר נותר על תלו: מבנה בודד לצד
הדרך המרכזית החוצה את השטח. אין פה רחובות
או מספרים, וגם בתים אין כמעט. המסגד הוא
מבנה בצורת מלבן מוארך, המורכב משני אגפים
שנבנו בתקופות שונות. האגף שקרוב לכביש
הוא למעשה חצר הפתוחה לשמיים ומוקפת חומה
גדולה, והאגף השני הוא מבנה המסגד העתיק.
שני המבנים בנויים מאבן מקומית, אך בשיפוצים
שנערכו במבנה במהלך השנים, ככל הנראה על
ידי תושבי כפר עאנה המקוריים, שולב בו בטון
במספר מקומות. המחראב, גומחת התפילה,
בולטת מחזית המבנה הפונה למזרח באגף הישן.
כיום המבנה אמנם שלם, אך כל פתחיו אטומים
ולא ניתן להכנס אליו. באחד הפתחים שבר מישוהו
את אחד הבלוקים, וניתן להציץ פנימה. את
הכתובת הערבית שמעל לכניסה לאגף הישן ניתן
עדיין לראות.

2 مسجد القرية بالذات بقي على حاله. مبنى منفرد
بجانب الطريق الرئيسية التي تقطع المنطقة. لا
توجد هنا شوارع وأرقام، ولا بيوت تقريبا. المسجد هو
على شكل مستطيل ممتد مؤلف من قسمين بنيا
في فترتين مختلفتين. القسم القريب من الشارع
هو عمليا باحة مفتوحة على السماء ومحاطة بسور
كبير والقسك الثاني هو مبنى المسجد القديم.

المبنيان مُشادان من الحجارة المحلية. إلا أنه في
ترميمات أجريت في المبنى خلال السنين، كما يبدو
بأيدي كُفْر عانة الأصليين، تم دمج الباطون في عدد
من الأمكنة. المحراب، بارز من واجهة المبنى ويتجه
شرقا في القسم القديم. صحيح أن المبنى اليوم
كامل إلا أن كل أبوابه وفتحاته مغلقة ولا يُمكن
الدخول إليه في إحدى الفتحات كسر أحدهم طوبية
ويُمكن النظر إلى الداخل. ولا زال بالإمكان قراءة
الشعار الذي كتب فوق مدخل المبنى القديم باللغة
العربية.

على الرغم من التصدعات التي حدثت في جدران البركة إلا أنها لا تزال كاملة، يمكن التسلق بسهولة إلى حافتها ورؤية الدرجات الثلاث التي تشكل جدرانها الداخلية والمطلية بقصارتها الوردية اللون الأصلية.

3 إذا واصلنا السير على الطريق الترابية نصل بعد المنعطف إلى بركة ري. أثر آخر من ماضي قرية كفر عانة مهمل في طرف أحد الحقول. على الرغم من التصدعات التي حدثت في جدران البركة إلا أنها لا تزال كاملة. يمكن التسلق بسهولة إلى حافتها ورؤية الدرجات الثلاث التي تشكل جدرانها الداخلية والمطلية بقصارتها الوردية اللون الأصلية.

الباحث الفرنسي فيكتور جن الذي زار المكان في النصف الثاني من القرن التاسع عشر زار أيضا قرية كُفر عانة. تبدو القرية في كتاباته كقرية من قرى المنطقة:

«الأينية مُشادة بطريقة عشوائية من حجارة مجففة في الشمس، مصنوعة من طين وقش. هنا وهناك أشجار عالية، تضيف خضرتها مؤثرا جماليا إلى مجمع البيوت السكنية. تتجمع مياه الشتاء في بركتين ضحلتين محفورتين في الأرض قريبا من القرية. إضافة إلى ذلك تتيح بعض الآبار ري بساتين القرية بواسطة مضخات، وقد رأيت بجانب الآبار أعمدة من الرخام قديمة الشكل.»

3 كشممשיכים עם דרך העפר מגיעים לאחר העיקול לבריכת השקיה - שריד נוסף מעברו של כפר עאנה, שכיום ניצב נטוש בקצה שדה. על אף הסדקים שנוצרו בבריכה בשל הזנחה היא נשארה שלמה, וניתן לטפס בקלות אל שפתה ולהתרשם משלוש המדרגות המהוות את דפנותיה, המטויחות בטיח הוורדרד המקורי.

החוקר הצרפתי ויקטור גרן, שביקר באיזור במחצית השנייה של המאה ה-19, ביקר גם בכפר עאנה. בתיאוריו מוצג הכפר כטיפוסי לכפרי הסביבה:

הבתים בנויים בנייה גסה מלבנים מיובשות בשמש, עשויות מחומר ותבן. פה ושם מיתמרים עצי תומה, שכפותיהם הירוקות מוסיפות לוויית חן למצבור בתי המגורים. בחורף נקווים מי הגשמים לשתי ברכות רדודות הכרויות בקרקע בקרבת הכפר. נוסף לכך מאפשרות כמה בארות להשקות את גני הכפר באמצעות אנטיליות [מערכת לשאיבת מים מבאר]. ליד אחת הבארות ראיתי ניצבים עמודי שיש אחדים, עתיקים למראה.

על אף הסדקים שנוצרו בבריכה בשל הזנחה היא נשארה שלמה, וניתן לטפס בקלות אל שפתה ולהתרשם משלוש המדרגות המהוות את דפנותיה, המטווחות בטיח הוורדרד המקורי.

ממרת כפר עانة الترابية تتغير بسرعة. إذا وجهتكم اليوم لواحد منها فمن الممكن ألا يكون هناك عندما تكونون أنتم هناك في جولة. إلا أن ممرات أخرى ستبقى بالطبع بين التلال الترابية. أنصح بالسير فيها قبلا قبل العودة إلى السيارة. وإذا اجتهدتم ستجدون هناك قطعة من الباطون، والحديد والحجارة المرمية على الأرض. خليط يشهد على التهديم المروع الذي حصل هنا خلال العقود الأخيرة. وتحكي هذه الأنقاض نهاية قرية كُفّر عانة. بدل بيوت الحجر والأسمنت تقوم هناك اليوم أبراج سكنية بدون هوية ومساحات من العشب الأخضر ومنشآت للألعاب ملونة.

שבילי העפר של כפר עאנה משתנים במהירות. אם אכוון אתכם לאחד מהם היום, יתכן שהוא לא יישאר כאן כבר כשתסירו אתם בו. אלא שבבילים אחרים ייוותרו ודאי בין גבעות האדמה, ולפני החזרה לרכב כדאי לשוטט בהם מעט. אם תחפשו תוכלו למצוא חלקי בטון, ברזל ואבן זרוקים על גבי האדמה – תערובת המעידה על ההרס הרב שהתבצע כאן במהלך עשרות השנים האחרונות. ההרס מספר את סופו של כפר עאנה. את מקומם של בתי האבן והמלט תופסים כיום מגדלים חסרי זהות, מדשאות ירוקות ומתקני משחק צבעוניים.

بيت دג'ן

بيت دجن

بين كُفر عانة والنقطة التالية في جولتنا، تقع بيت دجن. يُمكننا أن نذكر قري أخرى كانت هنا ولم تعد موجودة، من بينها السافرية (قرية «حباد» اليوم) والساقية (اليوم غرب أور يهودا). من جادة يتسحاق رابين في أور يهودا، هناك أوقفنا سيارتنا، نعود إلى شارع ٤١٢ ونواصل السفر غربا. بعد أن نقطع مفرق شفيريم وبعد أن يتعرج الشارع نتجه يسارا

بين كفر عانة لنقודה البאה بسيور، הכפר בית דג'ן، ניתן למנות כפרים נוספים שהיו כאן ואינם، ביניהם אלסאפריה (כיום كفر חב"ד) וסאקיה (כיום מערב אור יהודה). משדרות יצחק רבין באור יהודה، שם החנינו את רכבנו، נשוב חזרה לכביש 412 ونמשיך מערבה. לאחר שנחצה את צומת שפירים ולאחר שיתפתל הכביש، נפנה שמאלה ברמזור הראשון،

هذه التلة والحديقة فوقها تخفيان عمليا دمار بيت دجن. هنا كان مركز القرية.

في الشارة المرورية الأولى التي تؤدي إلى منطقة مجلس مجلس محلي بيت دجن باتجاه جادة مناحيم بيغن. بعد أن يتعرج الشارع نرى أمامنا تلة وعليها حديقة. نتجه يسارا إلى شارع شبزي ونوقف السيارة إلى جانب بيت عربي قديم، حيث يعمل في طابقه الأرضي كشك فلافل. من هنا نواصل السير على الأقدام في مسار دائري حول التلة.

הנכנס לתחומי המועצה המקומית בית דגן, לכיוון שדרות מנחם בגין. אחרי שיתפתל הכביש נראה לפנינו גבעה שעליה נטוע גן. נפנה שמאלה לרחוב שבזי, ونחנה את הרכב לפני בית ערבי ישן, שבקומתו הראשונה מזנון פלאפל. מכאן נמשיך ברגל במסלול מעגלי מסביב לגבעה.

1 بجوار البيت العربي، من يميننا، نجد بناية المجلس المحلي لبلدة بيت دجن. التي أقيمت على أنقاض قرية بيت دجن الفلسطينية. لا نتجه إلى بناية المجلس بل نتجه يسارا ونحور حول التلة في شوارع كانت فيما مضى المركز المزدهم لقرية بيت دجن.

2 سير قصير صعودا على التلة يؤدي بنا إلى عدد من المباني الأصلية التي بقيت في القرية. هذه التلة والحديقة فوقها تخفيان عمليا دمار بيت دجن. هنا كان مركز القرية. شارع شبزي الذي نتواجد فيه ليس شارعاً اليوم وإنما طريق تمر في المكان الذي يبدو كحقل. مع الوقت تم هدم كل البيوت العربية التي كانت على جانبي الشارع.

1 סמוך לבית הערבי, מימיננו, נמצא בניין המועצה המקומית של היישוב בית דגן, שהוקם על חורבות בית דג'ן. לא נלך לכיוון בית המועצה, אלא נפנה שמאלה ונקיף את הגבעה ברחובות שבעבר היו חלק ממרכזו הצפוף של הכפר בית דג'ן.

הליכה קצרה במעלה הגבעה תוביל אותנו למספר מבנים מקוריים שנותרו מהכפר. גבעה זו, והגן שעליה, מסתירים למעשה את חורבן בית דג'ן. כאן היה לבו העתיק של הכפר. רחוב שבזי שבו אנו נמצאים הוא למעשה אינו רחוב כיום, אלא דרך העוברת במקום שנראה כמו שדה. במשך השנים נהרסו כל הבתים הערביים שעמדו לצדי הרחוב.

גבעה זו, והגן שעליה, מסתירים את חורבן בית דג'ן. כאן היה לבו העתיק של הכפר.

3. في نهاية شارع شيزي نتجه يمينا إلى شارع كيبوتس جلويوت. هنا نستطيع أن نرى مجمعا لبيوت كاملة يسكنها مواطنون يهود من بيت دجن. إلى جوارها أنقاض بيوت وساحات مثيرة بقيت من بيت دجن.

مثل البيوت، السكان الذين يعيشون فيها حاليا هم شهادة حية لفترة مضت وانقضت. نوصي بالتوجه بلطف إلى أحد السكان بطلب زيارة بيته. الحديث عن باحات وحولها عدد من البيوت التي يستخدمها أبناء العائلة، وهكذا فإن عائلة كاملة تعيش حول حوش واحد. العائلات التي تعيش هنا بقيت من الهجرات الكبيرة من المغرب التي وصلت إلى البلاد في الخمسينيات. هذا فيما انتقل بقية المهاجرين من هنا إلى عمارات سكنية حديثة، وكان بينهم من اختار أن يبقى ويعيش حياة أقسى. ولكن سوية مع العائلة. إذ من الصعب أن نجد مكانا واحدا آخر في المنطقة يعيش فيه أبناء عائلة كبيرة كاملة حول حوش واحد بشروط إيجار شركة «عميدار».

3. בקצה רחוב שבזי נפנה ימינה לרחוב קיבוץ גלויית. כאן נוכל לראות מקבץ בתים שלמים, בהם גרים עכשיו תושבים יהודים מבית דגן. בסמוך להם נראה גם הריסות בתים וחצרות, מרשימים לא פחות, ששרדו מבית דג'ן.

בדומה לבתים, גם התושבים החיים בהם היום הם עדות חיה לתקופה שהיתה ושאיננה. מומלץ לפנות באדיבות לאחד מהדיירים ולבקש לבקר בביתו. מדובר בחצרות שמסביבן מספר מבנים, המשרתים כל אחד משפחה; כך, משפחה גדולה שלמה חיה מסביב לחצר אחת. המשפחות הן אלה שנותרו כאן מההגירות הגדולות ממרוקו שהגיעו לכאן בשנות החמישים. בעוד ששאר העולים עזבו את המקום ועברו לגור בשיכונים מודרניים, היו כאלה שהעדיפו להישאר ולחיות בתנאים קשים יותר – אבל ביחוד. אכן, קשה למצוא מקום אחר בסביבה שבו במחירי שכירות של עמידר יגורו בני משפחה גדולה שלמה מסביב לחצר אחת.

אָסֵם בֵּית דָּגָן יָאֵתִי מִן נִקְטָה אֶסְטִיפָן כְּנַעֲנִיָה
כָּאֵנֶת בֵּית דָּגָן לְאוֹל מֵרָעָה כ.
«בֵּית דָּגָן» בֵּית דָּגָן רַעֲמִסִּים הַשְּׁלִישִׁי מֵהַמָּאָה ה־12 לְפָנֵי הַסְּפִירָה הַנוֹצְרִית,
אֲדָ 12 קִבֵּל הַמִּילָד בֵּינָמָּה זָכְרֵת בֵּית דָּגָן סִנְחִירִב, הַמֶּלֶךְ הָאֲשׁוּרִי שֶׁכָּבַשׁ
אֶת הָאֵיזוֹר בַּמָּאָה ה־7 לְפָנֵי הַסְּפִירָה, הִיא כָּבַר
מִזְכֵּרֵת בַּשְּׁמָה הַמֶּקְרָאִי. הַבִּיזְנִטִּים, שֶׁבִּתְקוּפֹתֵם
אֶכְלְסוּ אֶת הַמְּקוֹם שׁוֹמְרוֹנִים, קָרָאוּ לְמְקוֹם
«כֹּפֶר דָּגוֹן».

תִּפְעַ בֵּית דָּגָן עַל הַטְּרִיק הַקְּדִימָה בֵּינֵן יָאֵפָה וְהַרְמֵלָה
הַמְּוֹדִיָה אֶלֶּי הַקְּדֵס. מִן הֵנָּה פִּקְדָה אֶפְיֵמֶת בֵּית דָּגָן
מְחִיט הַקְּרִיבָה מֵעַ הַסְּנִינִים חֲצוֹן עֵדָה אַחֲרָהּ בְּאֵיֶדֶי
הַבְּרִיטָאִיִּים. אֶפְיֵמֶת אֶת הַשָּׂאֵם אֶבְן עֵבֶד אֶלְמֶלֶךְ,
הַחֲלִיף הָעֵשִׂירִי לְבֵית אֶמִיָה הַקִּים בַּתְּחוּמֵי הַכֹּפֶר
הַמְּצוּדָה בַּמָּאָה ה־8 לְסְפִירָה, וְגַם הַצְּלַבְנִים שֶׁבָּאוּ

בֵּית דָּגָן שָׁכַן עַל הַדְּרָךְ הַקְּדוּמָה שֶׁחִיבְרָה בֵּין יָפוֹ
לְרַמְלָה וְבַהֲמִשְׁךָ לְיִרוּשָׁלַיִם. מִסְּבִיבָה זֶה הוֹקְמוּ לְאוּרֶךְ
הַדְּוֹרוֹת מִסְּפָר מְצוּדוֹת בַּתְּחוּמֵי הַכֹּפֶר, הָאֲחֻרֹנָה
שֶׁבָּהֶם עַל יַדֵּי הַבְּרִיטִים. הַשָּׂאֵם אֶבְן עֵבֶד אֶלְמֶלֶךְ,
הַחֲלִיף הָעֵשִׂירִי לְבֵית אֶמִיָה הַקִּים בַּתְּחוּמֵי הַכֹּפֶר
הַמְּצוּדָה בַּמָּאָה ה־8 לְסְפִירָה, וְגַם הַצְּלַבְנִים שֶׁבָּאוּ

תִּפְעַ בֵּית דָּגָן עַל הַטְּרִיק הַקְּדִימָה בֵּינֵן יָאֵפָה וְהַרְמֵלָה הַמְּוֹדִיָה אֶלֶּי הַקְּדֵס. מִן הֵנָּה
פִּקְדָה אֶפְיֵמֶת בֵּית דָּגָן מְחִיט הַקְּרִיבָה מֵעַ הַסְּנִינִים חֲצוֹן עֵדָה אַחֲרָהּ בְּאֵיֶדֶי הַבְּרִיטָאִיִּים.

בְּזַע מֵאֵת מִן הַסְּנִינִים. וְקָדְמוּ אֶת הַמְּקָן Casal
Moyen. תֵּם הִסְדָּם זֶה הַחֲצוֹן בֵּית דָּגָן 1187 בְּאֵיֶדֶי
שָׁלַח הַדֵּינִים הַבְּרִיטִים וְאֶפְיֵמֶת מִן הַגְּדִיד בֵּית דָּגָן 1191
בְּאֵיֶדֶי הַמֶּלֶךְ הַבְּרִיטִי רִיצָרְד לְבִיֶּהָרִי.
הָאֲחֻרֹנִים שֶׁהִקְיָמוּ מְצוּדָה בְּמְקוֹם הַיּוֹדֵים הַבְּרִיטִים,
שֶׁעַל פִּי תוֹכְנִית פְּרִיסֵת מְצוּדוֹת הַמְּשֻׁטָּרָה
שֶׁתוֹכְנֵנָה עַל יַדֵּי צָ'אַרְלֵס טִיגָארְט, הַצִּיבּוֹ תַחְנָה
בְּקִצָּה הַיִּישׁוּב, בְּצִמּוּד לְצוּמַת הַמְּרַכְזִי הַמוֹכֵר גַּם
כִּיּוֹם כְּצוּמַת בֵּית דָּגָן.

ב־25 באפריל 1948, במסגרת "מבצע חמץ" לכיבוש
נפת יפו, נכבש הכפר על ידי כוחות ה"הגנה" ומאז
לא הורשו תושביו הפלסטינים של הכפר לשוב
אליו. את מקומם תפסו כאמור מהגרים יהודים,
רובם מארצות צפון אפריקה ותימן. בדומה
לאליהודה ולכפר עאנה, גם בית דגן היה אחד
מהכפרים הראשונים שבתיהם הריקים אוכלסו
במהגרים. כוחות ה"הגנה" פוצצו חלק נכבד מבתי
הכפר מייד לאחר הקרבות, כדי למנוע מבעליהם
לשוב אליהם, והמהגרים נכנסו אל הבתים ששרדו.
יוסף ויץ, מראשי הקק"ל, פעל להחרבת הכפר, אך

ב־25 באפריל 1948, במסגרת "מבצע חמץ" לכיבוש
נפת יפו, נכבש הכפר על ידי כוחות ה"הגנה" ומאז
לא הורשו תושביו הפלסטינים של הכפר לשוב
אליו. את מקומם תפסו כאמור מהגרים יהודים,
רובם מארצות צפון אפריקה ותימן. בדומה
לאליהודה ולכפר עאנה, גם בית דגן היה אחד
מהכפרים הראשונים שבתיהם הריקים אוכלסו
במהגרים. כוחות ה"הגנה" פוצצו חלק נכבד מבתי
הכפר מייד לאחר הקרבות, כדי למנוע מבעליהם
לשוב אליהם, והמהגרים נכנסו אל הבתים ששרדו.
יוסף ויץ, מראשי הקק"ל, פעל להחרבת הכפר, אך

בית דג'ן שכן על הדרך הקדומה שחיברה בין יפו לרמלה ובהמשך לירושלים. מסיבה זו הוקמו לאורך הדורות מספר מצודות בתחומי הכפר, האחרונה שבהם על ידי הבריטים המאכלסת היום את משטרת ישראל.

التي بقيت. وكان يوسف فايتس من رؤساء «كيرن كيمت ليسرائيل» عمل على تدمير القرية إلا أنه تم تعليق التدمير لصالح عملية توطين مهاجرين يهود فيها. وهكذا أقيمت البلدة الإسرائيلية بيت دجن.

بحسب استطلاع السلطات البريطانية عشية حرب ١٩٤٨ سكن القرية نحو ٤٥٠٠ نسمة غالبيتهم من المسلمين مع مجموعة صغيرة من المسيحيين في ٩٩ بيتا. في القرن الـ ٢٠ فتحت في القرية مدرستان للبنين والبنات توقف عملهما مع توقف حياة القرية في ربيع ١٩٤٨. ٦٢ سنة قبل كتابة هذا المسار.

פעולה זו הופסקה לטובת יישובם של המהגרים היהודים. כך הוקם היישוב הישראלי בית דגן.

על פי סקר השלטונות הבריטיים, ערב מלחמת 1948 התגוררו בכפר כ-4,500 תושבים, מוסלמים ברובם, עם קהילה קטנה של נוצרים, בכ-990 מבנים. במאה ה-20 נפתחו שני בתי ספר – לבנים ולבנות, והפעילות בהם הופסקה יחד עם החיים בכפר באביב 1948 – 62 שנה לפני כתיבת הסיור הזה.

ד. אימן חמודה. לגיף פלסטיני מן בית דגן. ג'ראַח תגמיל יעישן היום פי עמאן - الأردن. حرر مؤخرًا كتابًا يحكي قصص المهجرين من بيت دجن. في المراسلات بيننا بعد زيارته الفرية كتب لي د. حمودة عن إمكانية عودته.

غادرت بيتي في عمان الساعة ٧ صباحًا. ووصلت إلى بيت دجن الساعة الثانية ظهرًا. إذا ما خصمت من ذلك الساعتين اللتين قضيتهما متأخرًا على نقطة الحدود والساعتين اللتين تأخرتهما في نابلس. أعتقد أن المسافة بين عمان وبيت دجن هي ساعتان سفر. نعم، أستطيع أن أسافر إلى بيت جن وأعود إلى عبادتي في عمان خلال ساعتين في حال كان بيتي واقعا في شارع البير ٧ في بيت دجن. سيحدث هذا يوما ما. ويكون في هذا العنوان «المالك الجديد» أيمن حمودة الثالث. وسيبرز أمام موظف البلدية العربي وثائق ملكية البيت من العام ١٩٤٠ التي تثبت أن جدّ جده كان المالك الأصلي. ربما سألتني كيف سيحدث ذلك؟ ليس لدي إجابة على سؤال كهذا. لكن عندما أنظر إلى الواء إلى حالات كهذه حصلت في تاريخ العالم (الجزائر، جنوب أفريقيا، هونغ كونغ...), أجد لجميعها قاسما مشتركا: الاحتلال لا يستمر إلى الأبد.

// المصادر //

موريس بني (١٩٩١), **ولادة مشكلة اللاجئين الفلسطينيين**, ١٩٤٧ - ١٩٤٩, تل أبيب: عام عوفيد.

فيكتور جرن. **وصف أرض إسرائيل**, (ترجمه من الفرنسية حسب طبعة باريس ١٨٦٨), حاييم بن عمراه, القدس: يد بن تسفي.

يعقوبسون ميخائيل (٢٠١٠), "الصوت الذي لا يموت من بيت دجن": مقابلة مع د. ايمن حمودة، مدونة "الباب الخلفي" www.michaelarch.wordpress.com, 18.11.2010

ד"ר אימן חמודה, פליט פלסטיני מבית דגן, מנתח פלסטי החי כיום בעמאן שבירדן, ערך לאחרונה ספר המקבץ את סיפוריהם של פליטי הכפר. בהתכתבות עמו לאחר שביקר בכפר, כתב לי חמודה על אפשרות שיבתו לכפר:

עזבתי את ביתי שבעמאן בשעה 7 בבוקר, והגעתי לבית דגן בשעה 2 בצהריים. אם תחסירי מזה את השעתיים שעיכבו אותי בגבול ואת השעתיים בהן התעכבתי בשכם, אני סבור שייקח לי מעמאן לבית דגן שעתיים נסיעה. כן, אני יכול לנסוע ולשוב מהקליניקה שלי בעמאן ואליה, אם ביתי יהיה ברחוב אלביר 7 בבית דגן. יום אחד זה יקרה, ובכתובת הזו 'הבעלים החדשים' יהיה אימן חמודה השלישי. הוא יציג בפני פקיד העירייה הערבי את מסמכי הבעלות על הנכס משנת 1940 - המראים כי סב סבו היה הבעלים המקוריים. אתה שואל כיצד כל זה יקרה? על כך אין לי תשובה. אך כשאני מתבונן לאחור על מצבים דומים שהתרחשו בהיסטוריה בעולם הזה (אלג'יריה, דרום אפריקה, הונג קונג...), לכולם, אני מוצא, יש מכנה משותף: כיבוש לא מחזיק לעד.

// מקורות //

מוריס בני (1991), **לידתה של בעיית הפליטים הפלסטינים**, 1947 - 1949, עם עובד: תל אביב.

גרין ויקטור (תשמ"ב), **תאור ארץ ישראל**: תרגום מצרפתית לפי מהדורת פריז משנת 1868: חיים בן עמרם. ירושלים: יד בן צבי.

יעקובסון מיכאל (2010), "הקול שמסרב לגווע מבית דגן": התכתבות עם ד"ר אימן חמודה, רשימה בבלוג "חלון אחורי", www.michaelarch.wordpress.com, 18.11.2010

כניסה לבית ערבי שנאטמה בבלוקים ברחוב קיבוץ גלויית // מדخل بيت عربي أغلق بالطوب في شارع كيبوتس جلويوت

קבר נבי הודא, היום: קבר יהודה בן יעקב // קבר הנבי الهדי, حاليا: קבר יהודה בן יעקב